

**ХАРКІВСЬКИЙ РЕГІОНАЛЬНИЙ ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО
УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ДЕРЖАВНОГО
УПРАВЛІННЯ ПРИ ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ
МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ**

РИБЧИЧ ІВАН ЄВСТАХІЙОВИЧ

УДК 351.84:35.072.2:342.5 (477)

**МЕХАНІЗМИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ
ФІЗКУЛЬТУРНО-ОЗДОРОВЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ**

Спеціальність 25.00.02 – механізми державного управління

АВТОРЕФЕРАТ

дисертації на здобуття наукового ступеня
кандидата наук з державного управління

Київ – 2017

Дисертацією є рукопис.

Роботу виконано в Харківському регіональному інституті державного управління Національної академії державного управління при Президентові України.

Науковий керівник –

доктор наук з державного управління, доцент

ПАРУБЧАК Іван Орестович,

Львівський національний університет ветеринарної медицини та біотехнологій імені С. З. Гжицького, завідувач кафедри публічного управління та адміністрування.

Офіційні опоненти:

доктор наук з державного управління, професор

ШАПТАЛА Олександр Сергійович,

Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу Міністерства освіти і науки України, професор кафедри публічного управління та адміністрування.

кандидат наук з державного управління,

ВАВРЕНЮК Сергій Анатолійович,

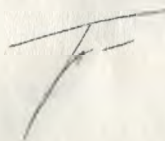
Національний університет цивільного захисту України Державної служби України з надзвичайних ситуацій, старший викладач кафедри протехнічної та спеціальної підготовки.

Захист відбудеться *9 листопада 2017 р. о 13 годині* на засіданні спеціалізованої вченої ради К 26.142.04 в Міжрегіональній академії управління персоналом за адресою: 01042, м. Київ, вул. Фрометівська, 2, к. 220.

Із дисертацією можна ознайомитись у бібліотеці Міжрегіональної академії управління персоналом (01042, м. Київ, вул. Фрометівська, 2).

Автореферат розісланий *7 жовтня 2017 р.*

**Учений секретар
спеціалізованої вченої ради**

Т. С. Яровой

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність теми. На даний час нагальною загальнодержавною проблемою є погіршення стану здоров'я як дорослого населення, так і молодого покоління. Це явище зумовлено цілою низкою об'єктивних причин: зниженням матеріального добробуту значної частини населення, погіршенням екологічної ситуації, недосконалістю інфраструктури охорони здоров'я, відсутністю сформованої системи культури здоров'я у суспільстві. Ситуація ускладнюється ще й тим, що багато людей не усвідомлює значущість здоров'я, як необхідної умови життя й переважно нехтують елементарними нормами піклування про нього. Сьогодні на перший план виходять питання переосмислення ролі та місця держави, діяльності органів державної влади у розвитку та удосконаленні механізмів державного регулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності для забезпечення здоров'я населення. Визначення сучасного стану і перспектив збереження та підняття рівня здоров'я населення можливе лише за умов спільної скоординованої діяльності: органів державної влади, недержавних організацій, засобів масової інформації.

Фізкультурно-оздоровча діяльність займає важливе місце у суспільному розвитку: перетворюється в одну із найбільш важливих сфер людської діяльності, що тісно пов'язана з усіма іншими напрямками громадського життя – професійним, соціальним, духовним. Аналіз тенденцій розвитку фізкультурно-оздоровчої діяльності в Україні показав, що відсутність обґрунтованої концепції не дозволяє даній сфері реалізовувати її суспільно-важливі функції. Сучасний комплекс механізмів державного регулювання повинен включати оптимальне поєднання нормативної бази, організаційної структури, економічних методів регулювання, інформаційних систем. Актуальними стають питання переосмислення ролі та місця місцевих органів влади у розвитку фізичної культури для забезпечення здоров'я населення.

Основні ж проблеми державного регулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності пов'язані із спробами ставити і вирішувати принципово нові завдання, використовуючи лише застарілі принципи централізованого управління, що є неприпустимим. Певною мірою виправити ситуацію можна внаслідок застосування новітніх механізмів державного регулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності. На даний час в Україні негативний стан сфери фізичної культури і спорту обумовлений неформованою системою державного регулювання фізкультурно-оздоровчою діяльністю населення, на яку, у свою чергу, впливає соціально-економічний стан суспільства, діяльність органів державної влади, а також роль в цьому громадських об'єднань і організацій фізкультурно-оздоровчої спрямованості, що актуалізує та зумовлює мету й вибір теми дослідження.

Систематизація фундаментальних та прикладних досліджень з державного управління процесами функціонування та розвитку фізкультурно-оздоровчої діяльності у сучасній науковій літературі дала можливість

з'ясувати, що вирішення актуального наукового завдання із вдосконалення державного управління перебуває на початковій стадії, а головним напрямом досліджень повинно стати формування комплексу механізмів державного регулювання у даній сфері. Модернізація механізмів державного регулювання фізкультурно-оздоровчою діяльністю повинна стати певід'ємною частиною управління в державі, мати чітку програму дій.

Науково-теоретичні, методологічні, структурно-функціональні, організаційно-змістові, нормативно-правові та концептуальні засади функціонування і вдосконалення системи державного управління в Україні розкрито в наукових працях провідних учених: В. Авер'янова, В. Бакуменка, В. Князева, О. Кулинич, М. Латиппа, В. Майбороди, В. Малиновського, Н. Нижник, О. Оболенського, В. Олуйка, Я. Радипа, А. Рачинського, В. Рижих, В. Токовенко, В. Цвєткова та ін. Упродовж останніх десятиліть проблема вдосконалення системи державного управління фізичною культурою і спортом стала об'єктом уваги багатьох вітчизняних дослідників, у працях яких висвітлено теоретичні й практичні аспекти цієї актуальної суспільнозначимої проблематики.

Однак, не в повній мірі окреслено серед них є проблематика розробки механізмів державного регулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності. Проблеми управління сферою фізичної культури і спорту розглядали такі вітчизняні учені, як І. Гасюк, Ю. Довгенько, В. Затилкін, В. Кононович, В. Куделко, О. Мельниченко, М. Олійник, В. Платонов, О. Шапгала, Ю. Шкрєбтій, Н. Ярова. Удосконаленню й розвитку національної системи фізичного виховання дітей, учнівської та студентської молоді присвятили свої праці такі вчені, як В. Ареф'єв, А. Дубогай, С. Вавренюк, М. Зубалій, Т. Круцевич, А. Куц, Р. Раєвський, С. Сінгасвський, Б. Шиян. Однак, попри такий значний доробок у дослідженні проблем сфери фізкультурно-оздоровчої діяльності, розвитку її державного регулювання, вона не є повноцінно концептуально осмисленою та позбавлена обґрунтованих фундаментальних наукових підходів і практичних рекомендацій із реалізації базових принципів державного управління.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами.

Дисертаційне дослідження виконано в межах науково-дослідної роботи кафедри соціальної та гуманітарної політики Харківського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президентові України "Управління розвитком гуманітарної сфери на регіональному рівні" (державний реєстраційний номер 0112U001155). Доробок автора полягає у висвітленні проблем державного регулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності, проведення чіткої організаційно-правової регламентації, підвищення ефективності діяльності органів державної влади зі здійснення контролю у сфері фізичної культури і спорту, чітке розмежування повноважень органів державної влади й органів місцевого самоврядування,

розроблення шляхів оптимізації державного регулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності та визначення напрямів покращення його якості.

Мета і завдання дослідження. *Метою* є обґрунтування і розробка наукових підходів та практичних рекомендацій із реалізації механізмів державного регулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності на засадах ведення здорового способу життя в Україні. Для досягнення поставленої мети дослідження були поставлені такі *завдання*:

- узагальнити теоретичні засади формування державного регулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності з метою обґрунтування державної політики щодо необхідності збереження та підвищення рівня здоров'я населення;

- проаналізувати законодавчу та нормативно-правову базу галузі фізичної культури і спорту в Україні для процесуального забезпечення в нормативно-правовому полі функціонування явища масового спорту як основи для державної політики у фізкультурно-оздоровчій діяльності;

- охарактеризувати засади ведення здорового способу життя, на підставі яких має формуватися державна політика індивідуального здоров'я громадян та суспільного благополуччя;

- з'ясувати стан матеріального та ресурсного забезпечення галузі фізичної культури та спорту в Україні із можливості надання фізкультурно-оздоровчих послуг населенню;

- надати практичні рекомендації для органів державної влади щодо популяризації фізкультурно-оздоровчої діяльності серед населення відповідно до основних засад ведення громадянами здорового способу життя;

- запропонувати дієвий комплекс механізмів державного регулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності в Україні.

Об'єкт дослідження – державна політика у сфері фізкультурно-оздоровчої діяльності в Україні.

Предмет дослідження – механізми державного регулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності в Україні.

Гіпотеза дослідження ґрунтується на припущенні, що досягти належного рівня індивідуального здоров'я особистості та позитивного впливу на прогресивний розвиток суспільного здоров'я в країні можливо завдяки злагодженого, спланованого та скоординованого державного регулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності органами державної влади, враховуючи використання у їх практичній роботі базових положень ведення громадянами здорового способу життя.

Методи дослідження. Для реалізації мети та завдань дослідження використовувався комплекс загальнонаукових, конкретно наукових та спеціальних методів: як теоретичних, так і емпіричних.

Методологічну основу дослідження, що побудована на теоретичних методах пізнання складають методи: аналітичний (аналіз проблем особистості та суспільного здоров'я), системний (дослідження структури та функцій

органів державної влади у державному регулюванні фізкультурно-оздоровчої діяльності), порівняльний та порівняльно-історичний (порівняння історичних та закордонних практик державного регулювання у цій сфері, насамперед, співставлення етапів розвитку державної соціальної та молодіжної політики в радянський період та за роки незалежності України); прогностичний (розробка перспективних пропозицій щодо удосконалення державного регулювання, застосування якого найбільш повно сприятиме ефективній її реалізації), узагальнення (обґрунтування перенесення окремих практик, напрямів та методів із зарубіжного досвіду на державне управління в Україні), моделювання (розробка організаційно-нормативної моделі державного регулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності).

Серед емпіричних використовувались такі методи, як статистичний (аналіз даних загальнодержавної та регіональної статистики щодо питань рівня індивідуального здоров'я) та соціологічний (аналіз результатів соціологічних досліджень серед населення щодо соціальної значимості фізкультурно-оздоровчих організацій).

До спеціальних наукових методів дослідження, належать: аналітико – синтетичний (аналіз наукової літератури, співвідношення дефініцій); формально-логічний (з'ясування принципів діяльності органів державного управління в контексті реалізації державного регулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності); нормативно-правовий аналіз (порівняння нормативно-правових актів, аналіз закономірностей розвитку законодавчої бази у сфері фізкультури та спорту), аналіз ситуацій (опис конкретних ситуацій у функціонуванні інституцій та об'єктів фізичної культури та спорту).

Теоретичною базою дисертаційного дослідження є праці вітчизняних та зарубіжних вчених з царини теорії та практики державного регулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності.

Емпіричною базою дослідження стали нормативно-правові акти; статистичні дані, які характеризують стан суспільного здоров'я із вітчизняних і зарубіжних практик; результати власних і долучених соціологічних досліджень з питань розробки та реалізації державного регулювання у сфері фізкультурно-оздоровчої діяльності.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в обґрунтуванні та формуванні принципів і механізмів державного регулювання органами державної влади фізкультурно-оздоровчої діяльності населення на засадах здорового способу життя в українському суспільстві. Зокрема, в дисертації:

уперше:

- запропоновано комплекс механізмів державного регулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності, що містить: політико-правовий, організаційно-процедурний, соціокультурний та інформаційно-комунікативний механізми і передбачає відповідний інструментарій для його реалізації органами державної влади та забезпечується діалоговою формою відносини між органами державної влади та суспільними інституціями.

удосконалено:

- теоретичні підходи до формування законодавчої, нормативно-правової бази та принципів реалізації державного регулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності, що на даний час характеризуються несистемним поєднанням сучасних інноваційних уявлень щодо індивідуального здоров'я особистості з подекуди застарілими моделями реалізації фізкультурно-оздоровчих програм та заходів з боку державних інституцій;

- принципи державного регулювання у сфері фізичної культури та масового спорту шляхом визначення провідних тенденцій, зокрема посилення ролі суспільної думки, окреслення ціннісного базису та суспільної рефлексії, аналізу історичного досвіду та соціальної адаптації;

- підходи до формування матеріальної та ресурсної бази галузі фізичної культури та спорту в Україні за умов ефективного державного регулювання органами державної влади та стратегії формування "здорового суспільства" через надання якісних послуг з фізичного оздоровлення населення.

дістали подальшого розвитку:

- поняття "ведення громадянами здорового способу життя", що вирізняється синергетичним характером, який виникає на основі інтегративного підходу держави у сфері суспільно-владних відносин до фізкультурно-оздоровчої діяльності;

- забезпечення реалізації державної соціальної політики та державної молодіжної політики як однієї із інституційних основ державного регулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності у сучасному суспільстві, що полягає у формуванні ціннісних засад життєдіяльності соціуму та норм і зразків поведінки молодих громадян, їх способу життя як громадянської позиції кожного індивіда;

- обґрунтування засад ведення громадянами здорового способу життя як формування здоров'я особистості, а, відповідно, і трансформацію суспільної думки з профілактики негативних соціальних явищ за умов інтеграції системи державного управління до політики реальної доступності громадян із гарантованим законодавством можливостей заняттям фізичною культурою і спортом.

Практичне значення одержаних результатів.

Основні теоретичні положення, висновки та рекомендації дисертаційного дослідження можуть бути реалізовані під час формування і реалізації соціальної та гуманітарної політики органів державної влади.

Пропозиції автора знайшли своє застосування у науково-дослідній та навчально-методичній роботі навчально-наукових установ і в практичній діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування, а саме: Одеського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президентові України щодо використання у навчально-методичному забезпеченні підвищення кваліфікації публічних службовців (довідка про впровадження від 10.03.2017р. № 01/13-

145); Львівського державного університету фізичної культури у методології викладання навчальних дисциплін (довідка про впровадження від 28.02.2017р. № 293); Інституту державного управління Чорноморського національного університету імені Петра Могили у дослідженнях з координації діяльності органів державної влади на місцях та органів місцевого самоврядування у визначеній сфері (довідка про впровадження від 13.03.2017р. № 2/4-04/21); Львівським обласним центром соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді Львівської обласної державної адміністрації при розробці окремих соціальних програм регіональної політики в досліджуваній автором галузі (довідка про впровадження від 07.04.2017р. № 240); Херсонського національного технічного університету під час розроблення навчальних програм з підготовки та викладання курсів лекцій для слухачів магістратури (акт про впровадження від 16.12.2016р.); Львівського обласного лікарсько-фізкультурного диспансеру в практичній діяльності при взаємодії з фізкультурно-спортивними організаціями та профілактично-лікувальними установами із врахуванням соціальних характеристик (довідка про впровадження від 09.03.2017р. № 36); Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки під час організації навчально-виховного процесу (довідка про впровадження від 10.03.2017р. № 03-26/02/697); Міжрегіональної академії управління персоналом в обґрунтуванні соціально-орієнтованої гуманітарної політики регіонів України (довідка про впровадження від 17.03.2017р. №01/13-145); Львівського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президентові України при проведенні навчальних семінарів у Центрі підвищення кваліфікації (довідка про впровадження від 16.02.2017р. № 9/09).

Особистий внесок здобувача. Дисертаційна робота є самостійним дослідженням автора. Висновки, пропозиції та рекомендації, у тому числі й ті, які характеризують наукову новизну, одержані автором самостійно.

Апробація результатів дисертації. Основні положення дисертації обговорювались на міжкафедральному семінарі кафедри соціальної і гуманітарної політики Харківського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президентові України. Основні аспекти досліджуваної проблеми були апробовані на восьми науково-практичних конференціях, а саме: "Взаємозв'язок політики і управління: теоретичний і прикладний аспект", м. Дніпропетровськ, ДРІДУ НАДУ, 23.05.14р.; "Історичні, соціологічні, політичні науки: історія, сучасний стан та перспективи досліджень" м. Херсон, 17-18.10.14р.; "Проблеми управління соціальним та гуманітарним розвитком", м. Дніпропетровськ, ДРІДУ НАДУ, 28.11.14р.; "Людина, суспільство, політика: актуальні виклики сучасності", м. Одеса. 13-14.02.15р.; "Актуальні проблеми розвитку управлінських систем: досвід, тенденції, перспективи", м. Харків, 25.03.15р.; "Сучасні проблеми державного та муніципального управління", м. Київ, 03.04.15р.; "Державне управління науково-освітнього забезпечення підготовки

конкурентоспроможних фахівців у сфері цивільного захисту", 16-17.04.15р. м. Харків; "Публічне управління: стратегія реформ 2020", м. Харків, ХарPI НАДУ, 22.04.2015р.

Публікації за темою дисертації. Основні положення дисертаційної роботи викладені у 18 наукових працях, в тому числі: у 10 статтях - 7 з яких надруковані у фахових наукових виданнях з державного управління, 3-у зарубіжних виданнях та 8 - у збірниках матеріалів науково-практичних конференцій.

Структура та обсяг дисертації. Дисертація складається із вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел і додатків. Повний обсяг дисертаційного дослідження становить 256 стор., основного тексту - 199 стор. Дисертаційна робота містить 13 таблиць, 12 рисунків, список використаної літератури становить 339 джерел.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ ДИСЕРТАЦІЙНОЇ РОБОТИ

У вступі обґрунтовано актуальність теми, визначено мету, завдання, об'єкт, предмет дослідження, описано методи, наукову новизну, практичне значення одержаних результатів, наведено дані про апробацію отриманих результатів і публікації автора за темою дисертації.

У першому розділі **"Науково-теоретичні засади державного регулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності"** досліджено фізкультурно-оздоровчу діяльність як об'єкт державного впливу. Особливість сучасного періоду розвитку державного управління в Україні полягає в необхідності вирішення не тільки конкретних управлінських завдань, але й у баченні загальної перспективи управлінської діяльності, у створенні ефективного механізму її реалізації. В умовах сучасної України проблема реалізації механізмів державного управління надзвичайно актуальна і має знаходитися в центрі уваги. Удосконалення державно-управлінських відносин пов'язано з вирішенням низки проблем, які виникають в результаті невідповідності існуючого стану цих відносин вимогам сьогодення. Розвиток фізкультурно-оздоровчої діяльності населення зумовлений цивілізаційними чинниками, у вирішенні яких вона може виступати як засобом культивування у суспільній свідомості цінностей, толерантності, солідарності, розвитку особистості, так і оптимізації комунікації та урегулювання конфліктів.

Трансформація сучасного суспільства призводить до диференціації фізкультурно-оздоровчої діяльності, ускладнення соціальних зв'язків, змінюється характер взаємодій між фізичною культурою та іншими соціальними явищами, процесами та інститутами. Виникає необхідність обґрунтування новітніх процесів трансформації фізичної культури та еволюції державного регулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності. Особливість сучасного періоду розвитку державного управління в Україні полягає в

необхідності вирішення не тільки конкретних управлінських завдань, але й у баченні загальної перспективи управлінської діяльності, а у випадку досліджуваної проблематики – у створенні ефективного комплексу механізмів державного регулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності населення.

У даному розділі дисертаційної роботи обґрунтовано формування здорового способу життя як соціально-філософської основи державного регулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності. На теперішній час здоровий спосіб життя набуває все більшого соціального статусу, оскільки інтерес до людини та її здоров'я все сильніше виявляється в багатьох сферах життя – культурі, освіті, суспільних взаємовідносинах. Диференціація у фізкультурно-оздоровчій діяльності, згідно з різними соціальними аспектами і рівнями структурної організації людини цілком закономірна. Набуваючи позитивного соціального резонансу фізкультурно-оздоровча діяльність з'єдналася з різними соціальними інститутами: сферою освіти, охорони здоров'я та психологічної допомоги. Створенню інтегративного уявлення про природу людини сприяло дослідження соціально-філософських аспектів становлення особистості.

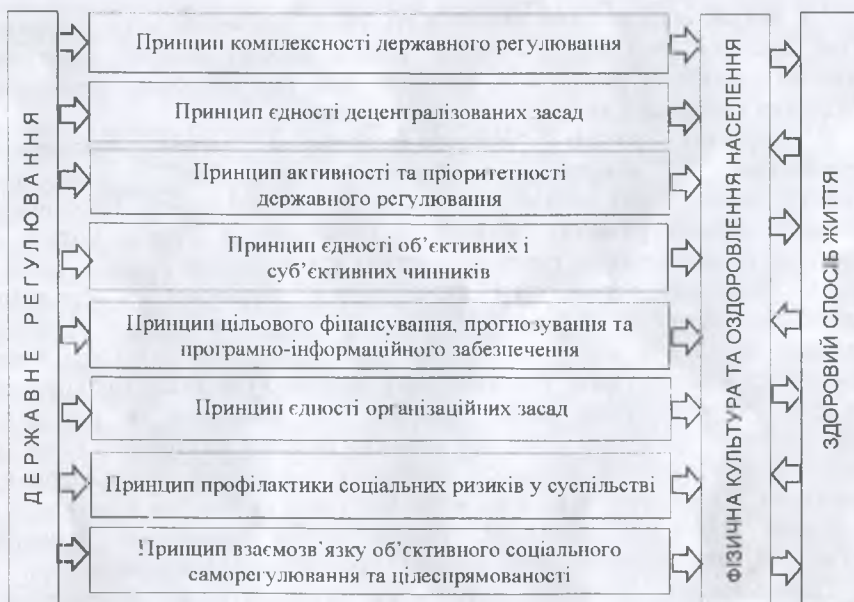

Рис. 1. Принципи державного регулювання фізичної культури та оздоровлення населення в Україні

Державне регулювання сфери фізкультурно-оздоровчої діяльності має впорядковувати, організовувати, спрямовувати діяльність системи

забезпечення галузі на методологічній сукупності правових, економічних, адміністративних методів, засобів, інструментів та важелів, специфіка застосування та зміст впливу яких визначається цільовою спрямованістю та процесуальним станом регулювання. Характер фізкультурно-оздоровчої діяльності безпосередньо залежить від соціально-історичних традицій, які склалися у державі та тенденцій розвитку фізкультурно-оздоровчої діяльності як суспільного явища, з чого і випливають принципи державного регулювання сфери фізичної культури та оздоровлення населення (рис. 1).

Потрібно здійснювати регулювання відносин у сфері фізичної культури за рахунок коштів відповідних бюджетів на підставі державних нормативів фінансування фізкультурно-оздоровчих програм шляхом формування державної політики у цій сфері. Діяльність відповідних державних органів та їх представництв мають гарантувати права громадян на заняття фізичною культурою; регламентуватися відповідною нормативною базою і визначати напрямки удосконалення фізкультурно-оздоровчої діяльності.

Органи державної влади за участі громадських організацій повинні розробляти систему заходів щодо підтримання та зміцнення здоров'я різних категорій населення в соціально-побутовій сфері та забезпечувати умови для її впровадження в життя, використання фізкультурно-оздоровчої діяльності як засобу профілактики і лікування захворювань. Створення умов для занять фізичною культурою населення за місцем проживання та у місцях масового відпочинку покладається на місцеві органи виконавчої влади.

У другому розділі *"Сучасний стан державного регулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності в Україні"* – охарактеризовано сутність державного регулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності в Україні, що вимагає налагодженого прогнозування, програмування та планування дій, визначення державної політики щодо найважливіших соціальних процесів. Організаційна, управлінська та економічна діяльність органів державної влади у сфері фізкультурно-оздоровчої діяльності повинна бути скерована на задоволення зростаючих потреб населення у фізкультурно-оздоровчих послугах високої якості, які сприятимуть розвитку людського потенціалу, впровадженню європейської системи цінностей в Україні. В розділі дано оцінку стану здоров'я населення і діяльності фізкультурно-оздоровчих закладів у соціальній та молодіжній політиці держави.

Місце фізкультурно-оздоровчої діяльності у житті суспільства багато в чому визначається тим, яку роль відіграє у суспільному розвитку особистості фізичне здоров'я, фізична дієздатність, уміння й навички, можливість розвитку своїх професійних та індивідуальних якостей. Попук оптимальних шляхів систематизації дій у сфері соціальної політики держави є необхідною умовою забезпечення ефективності державного регулювання суспільних відносин у сфері фізкультурно-оздоровчої діяльності. Від оптимальної моделі соціальної політики багато чого залежить, чи залишиться сфера фізкультурно-оздоровчої діяльності розрізаним комплексом, опосередкованою слабкими

координуючими, чи все ж перетвориться на комплексну галузь держави з вертикальним та горизонтальним зв'язками управління. Заняття фізичною культурою та масовим спортом – важлива як соціальна так і особиста цінність, що має свої індивідуальні зміст і форму і, по суті, є і головним засобом, і метою суспільного розвитку.

Результативність реалізації фізкультурно-оздоровчої діяльності знаходиться у прямій залежності від регулюючої функції держави. Реорганізація держави і форм регулювання не є виключно українським або європейським феноменом; інституційні регуляторні трансформаційні процеси спостерігаються в усіх розвинених суспільствах. Механізмами державного регулювання визначена організація роботи з фізкультурно-оздоровчої діяльності серед населення: масового фізичного виховання, проведення у члбово-тренувальних заняттях, спортивних змагань.

Державне регулювання фізкультурно-оздоровчою діяльністю має бути цілеспрямованим, тому що організовує вплив виконавчо-розпорядчого апарату на суспільні відносини, які виникають у процесі повсякденного здійснення діяльності з розвитку і популяризації фізкультурно-оздоровчої діяльності у відповідних організаційних механізмах управління. Розгляд елементів організаційного механізму координації, регулювання, контролю в частині вдосконалення усєї системи державного регулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності вимагає подання цих елементів у повному обсязі в роботі органів державної влади.

Механізми державного регулювання органи державної влади реалізують у процесі безпосередньої координації діяльності фізкультурних організацій. Вони забезпечують матеріальну базу галузевого управління фізичною культурою і спортом, причому апарат управління здійснює вплив на керовані об'єкти. Державна політика щодо фізкультурно-оздоровчої діяльності має регуляторний характер, вона виступає формою практичної реалізації державної стратегії. Державна влада і місцеве самоврядування тісно взаємозалежні й взаємообумовлені, тому створювані державою управління і відділи фізичної культури і спорту на місцях виступають від її імені, наділені необхідними державно-владними повноваженнями.

Розгляд тенденцій розвитку матеріальної та ресурсної бази для можливості дотримання населенням здорового способу життя показав, що держава в цілому намагається створити єдину систему соціально-економічних підходів для вирішення даних завдань, забезпечити необхідний комплекс механізмів державного регулювання, створити відповідну фінансово-бюджетну систему. Радикальні зміни у системі ресурсного забезпечення в державі об'єктів фізкультурно-оздоровчого та спортивно-масового напрямку об'єктивно ведуть до змін соціально-культурного сектору, складовою якого є фізкультурно-оздоровча діяльність населення. Нові функції галузевих міністерств і відомств, переосмислення їх ролі у питаннях державного регулювання спонукають до внесення відповідних змін в роботу цих органів.

Загальним завданням реформування фізкультурно-оздоровчої діяльності повинне стати вміле сполучення державного управління зі створенням умов для ринкового регулювання соціально-економічних процесів у цій царині, підвищення ефективності використання потенціалу громадських організацій у розвитку фізкультурно-оздоровчої діяльності. Сьогодні мають бути створені передумови для комплексного вирішення проблеми якісного відновлення фізкультурно-оздоровчої діяльності населення. Досвід реформування фізкультурно-оздоровчої діяльності переконує в тім, що при виборі стратегії розвитку необхідно виходити не з абстрактних моделей, а концентруватися на реаліях соціально-економічних умов, що складаються у державі.

У третьому розділі "*Напрями вдосконалення державного регулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності*" аналізується державне регулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності у низці світових країн; вітчизняна практика значною мірою залежить від вивчення та узагальнення передового світового досвіду. Вивчення досвіду провідних країн світу в частині організації управління сферою, визначення ролі та меж державного регулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності, особливостей регулювання відносин між учасниками фізкультурно-оздоровчої діяльності має сприяти широкому залученню громадських організацій до управління нею, визначенню їх ролі та місця в цих процесах, забезпечити належний рівень функціонування галузі та визначити перспективні напрями розвитку фізичної культури та оздоровлення населення в Україні.

Органи державної влади повинні вдосконалювати систему організації і регулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності; розробляти програми реконструкції і будівництва навчально-спортивних баз освітніх установ, забезпечення їх необхідним обладнанням та інвентарем; займатися створенням центрів фізкультурно-оздоровчого дозвілля за місцем проживання на базі підліткових клубів, дошкільних закладів, шкіл, закладів професійної освіти, фізкультурно-спортивних комплексів підприємств і комерційних структур; організації і проведення муніципальних оглядів-конкурсів з кращої масової фізкультурно-оздоровчої роботи; впроваджувати матеріальне і моральне стимулювання всіх видів і форм фізкультурно-спортивної діяльності; пропагувати шефство над навчальними закладами.

Розв'язання проблем державного регулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності, чіткої організаційно-правової регламентації, підвищення ефективності діяльності органів державної влади зі здійснення контролю у сфері фізкультурно-оздоровчої діяльності, чітке розмежування повноважень органів державної влади й органів місцевого самоврядування, розроблення шляхів оптимізації державного регулювання фізичної культури і масового спорту є визначальними чинниками покращення якості державного регулювання у даній сфері. Існує низка об'єктивних і суб'єктивних факторів, які гальмують подальший розвиток фізкультурно-оздоровчої діяльності. У рамках досліджуваного державного регулювання фізкультурно-оздоровчої

діяльності передбачається наявність сукупності структурних елементів, кожен з яких є окремим механізмом і виконує свої функції, утворюючи комплекс механізмів: політико-правовий, організаційно-процедурний, соціокультурний та інформаційно-комунікаційний механізм (рис. 2).

Рис. 2. Комплекс механізмів державного регулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності

Одна з найважливіших особливостей, що характеризують державне регулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності в останні десятиліття, складається у поступовому затвердженні трактування фізичної культури як інвестицій в людський капітал, важливою є наявність необхідного рівня фізичної дієздатності і конкурентоспроможності індивіда. Фізична культура парівлі з освітою є складовою частиною освіченості людини і робить безпосередній внесок у розвиток індивіда і суспільства. Розв'язання питань державного регулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності, чіткої організаційно-правової регламентації, підвищення ефективності діяльності органів державної влади зі здійснення контролю у сфері фізичної культури і спорту, чітке розмежування повноважень органів державної влади й органів місцевого самоврядування, розроблення шляхів оптимізації державного регулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності є визначальним.

Підвищення ефективності державного регулювання має супроводжуватися посиленням ролі органів державної влади у таких напрямках: сприяння розвитку державних механізмів регулювання у сфері фізкультурно-оздоровчих послуг; реалізація принципу субсидарності через

передачу функції ліцензування деяких видів діяльності, нагляду на ринку фізкультурно-оздоровчих послуг; постійного моніторингу фізичної підготовленості різних груп населення, ведення реєстрів фізкультурно-спортивних споруд різних форм власності, будівництва спортивних споруд, закріплення стандартів якості надання фізкультурно-оздоровчих послуг. Ключовим в удосконаленні державного регулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності є об'єднання зусиль держави та суспільства, зокрема, органів державної влади та громадських організацій. Саме в цьому і полягає специфіка модернізації механізму взаємодії державних і недержавних суб'єктів.

Наявність такої злагодженої взаємодії виступає критерієм ефективного реформування системи державного управління, відповідності стратегічним національним інтересам. Соціальну відповідальність за розвиток фізкультурно-оздоровчої діяльності несуть не тільки ті організації, в компетенції яких вона знаходиться. Відповідально, стосовно фізичної культури, мають вести себе промислові, комерційні, інвестиційні та інші організації, які розуміють важливість розвитку її у суспільстві і виступають в ролі меценатів, надаючи фінансову підтримку спортклубам, командам, дитячим спортивним школам. Соціально відповідально поведуть себе колективи спортивних споруд, що прагнуть до підвищення ефективності використання приміщень, проводять агітаційно-пропагандистську роботу.

Існує низка об'єктивних і суб'єктивних факторів, які гальмують подальший розвиток сфери фізичної культури та масового спорту в державі. При формуванні механізмів державного регулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності необхідно констатувати, що надання фізкультурно-оздоровчих послуг є стратегічною метою реформування роботи органів державної влади. При цьому, важливим є підвищення якості життя та рівня здоров'я населення; підтримка високої працездатності людей; профілактика негативних соціальних явищ з боку молоді, а також розвиток спортивно-масової інфраструктури, що сприяє фізкультурно-оздоровчій діяльності населення.

ВИСНОВКИ

У дисертаційній роботі вирішено актуальне завдання, яке полягає в обґрунтуванні та формуванні принципів і механізмів державного регулювання органами державної влади фізкультурно-оздоровчої діяльності населення на засадах здорового способу життя в українському суспільстві. Результати, отримані в процесі дослідження, дають підстави сформулювати наступні висновки та пропозиції.

1. Обґрунтовано розуміння управлінського аспекту феномену фізичної культури та процесуальної сутності фізкультурно-оздоровчої діяльності, що реалізується в соціумі. В цьому контексті, головною метою державної

політики є створення умов для збереження генофонду країни шляхом залучення населення до здорового способу життя, забезпечення сприятливих умов для фізкультурно-оздоровчої діяльності, ведення проагандиської роботи серед населення щодо корисності та необхідності індивідуального здоров'я. Без системної, налагодженої і комплексної діяльності, робота органів державної влади не набуде ознак цілісного державного регулювання у даній сфері. Таким чином, держава повинна створювати сприятливе середовище, в якому здійснюється органічне входження особи у соціальний простір суспільства через становлення особистості, розвиток фізичного, духовного, психологічного потенціалу людини.

2. Встановлено, що в Україні, в цілому закладено законодавчу та нормативно-правову базу, закріплено на державному рівні базові принципи розвитку фізкультурно-оздоровчої діяльності населення. Проте, проведений аналіз існуючих підходів у сфері фізичної культури свідчить про недостатню увагу до масового спорту в Україні, в першу чергу на законодавчому рівні. Запропоновано закріпити у нормативно-правовому полі засадничі принципи функціонування у суспільстві явища масового спорту як основи для програмних дій держави у фізкультурно-оздоровчій діяльності. Цілеспрямоване державне регулювання шляхом створення якісної нормативно-правової бази буде формувати інституційність соціального простору життєдіяльності індивіда, сприяти національній консолідації, окреслювати напрями подальшого здійснення ефективного державотворення, побудови правової держави, виховувати соціально активного громадянина, що усвідомлює відповідальність.

3. Розкрито змістовну сутність, соціалізаційні засади ведення здорового способу життя для формування індивідуального здоров'я громадян. Фізичне виховання індивіда передбачає створення оптимальних умов для сукупного поєднання усіх чинників різних складових фізичного, психічного і соціального здоров'я що призводить до суспільного благополуччя. Саме в цьому напрямку, важливою є роль фізкультурно-оздоровчої діяльності, спортивно-масового напрямку. Для позитивного впровадження їх у повсякденний побут громадян необхідно запровадити в дію механізми державної пропаганди здорового способу життя, для чого слід проводити постійний соціальний моніторинг, спеціальні дослідження, на підставі яких визначати культурно-оздоровчі потреби населення держави. Необхідно, також, підвищити рівень обізнаності різних верств суспільства щодо питань здоров'я та популяризації здорового способу життя як загальнонаціональної цінності.

4. Окреслено процес розвитку фізкультурно-оздоровчої діяльності та конкретизовано, що галузь надання фізкультурно-оздоровчих послуг має бути стратегічною метою реформування роботи органів державної влади у цьому напрямі. Сучасне становлення економіко-господарських відносин в державі вимагає нового погляду на соціальні послуги загалом та зокрема на фізкультурно-оздоровчу діяльність як соціальну інституцію і як специфічний

вид суспільної діяльності, скерований на відтворення людини, її фізичного стапу та здоров'я. Соціально-економічні проблеми фізичної культури і надання фізкультурно-оздоровчих послуг у державі в сучасних умовах полягають у дефіциті бюджетних коштів і необхідності знаходження позабюджетних фінансових та ресурсних джерел для підтримки системи і нових соціально-економічних механізмів державного регулювання. Така модель ресурсного забезпечення надання фізкультурно-спортивних послуг посприяє ефективній державній політиці розвитку сфери фізкультурно-оздоровчої діяльності.

5. Дослідження фізкультурно-оздоровчої діяльності дозволяє стверджувати, що формування соціально зрілого громадянина є можливим завдяки відповідній соціально-гуманітарній політиці держави, що не лише надає йому умови та можливості до фізкультурно-оздоровчої активності, але й забезпечує підвида мотивацією, необхідним обсягом знань із засад ведення здорового способу життя. У сучасному суспільстві все більшу роль починають відігравати соціальні аспекти державного регулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності. Запропоновані автором принципи державного регулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності, а саме: принцип комплексності державного регулювання розвитку фізичної культури та оздоровлення населення; принцип єдності децентралізованих засад у державному регулюванні; принцип активності та пріоритетності державного регулювання з розвитку сфери; принцип єдності об'єктивного і суб'єктивного в реалізації державного регулювання; принцип цільового фінансування, прогнозування та програмно-інформаційного забезпечення фізкультурно-оздоровчих програм і заходів; принцип єдності організаційних засад у реалізації державного регулювання з розвитку фізичної культури та оздоровлення населення; принцип профілактики соціальних ризиків у суспільстві; принцип взаємозв'язку об'єктивної соціальної саморегуляції та цілеспрямованості у здійсненні державного регулювання з розвитку зазначеної сфери відповідають потребам суспільства та забезпечать належний розвиток фізкультурно-оздоровчої діяльності в державі.

6. Запропоновано комплекс механізмів державного регулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності в Україні та окреслено їх змістовне наповнення. Політико-правові механізми взаємодіють з організаційно-процедурними з метою виконання законодавства та нормативно-правових актів у зазначеній сфері. Організаційно-процедурні механізми державного регулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності складаються із системи відповідних державних органів, служб, які забезпечують безпосереднє здійснення державного регулювання. Вони взаємодіють з інформаційно-комунікаційними механізмами з метою висвітлення в них проведення заходів, пов'язаних з організаційним забезпеченням виконання рішень, прийнятих на правовому рівні. Соціокультурні механізми державного регулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності полягають у виконанні усіх запланованих програм на відповідному соціальному та культурному рівні, а також

забезпечені людськими ресурсами для повноцінно ефективної реалізації фізкультурно-спортивних масових заходів. Інформаційно-комунікаційні механізми сприяють доведенню до населення інформації про наявне ресурсне забезпечення виконання програм та заходів на організаційно-процедурному рівні та соціокультурне забезпечення програм, проектів щодо занять фізкультурно-оздоровчою діяльністю. Даний ефективний комплекс механізмів державного регулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності є поєднанням чотирьох зазначених механізмів та забезпечується діалоговою формою відносин між органами державної влади та суспільством.

СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ ПРАЦЬ ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ:

Праці, що відображають основні наукові результати дисертації:

1. Рибчич І.Є. Соціалізаційний контекст спорту як системи комунікації в гуманітарній сфері управління державою / І.О. Парубчак, І.Є. Рибчич // Публічне управління : теорія і практика : збірник наукових праць Асоціації докторів наук з державного управління. - Х. : Вид-во "ДокНаукаДержУпр". - Вип. 3 (19). Вересень, 2014. - С. 204-209.
2. Рибчич І.Є. Фізична культура і спорт як складова розвитку державної молодіжної та соціальної політики / І. С. Рибчич // Теорія та практика державного управління та місцевого самоврядування : [електр. наук. фак. вид.] Херсонського національного технічного університету / голов. ред. проф. Лопушинський І.П. - 2014. - № 2. - Режим доступу: http://el-zbirn-du.at.ua/2014_2/16.pdf.
3. Рибчич І.Є. Організаційно-правові засади регулювання розвитку фізичної культури і спорту у сфері публічного управління / І.Є. Рибчич // Аналітика і влада : журн. експерт.-аналіт. матеріалів і наук. пр. Ін-ту пробл. держ. упр. та місц. самоврядування / Нац. акад. держ. упр. при Президентові України. - К. : НАДУ, 2014. - № 9. - С. 66-71.
4. Рибчич І. Є. Правові аспекти державного управління сферою фізичної культури і спорту в Україні / І.Є. Рибчич // Державне будівництво : [електрон. наук. фак. вид.] : зб. наук. пр. - Х. : Вид-во ХарРІ НАДУ "Магістр", 2015. - Вип.1. - Режим доступу : <http://www.kbuara.kharkov.ua/e-book/db/2015-1/doc/5/02.pdf>.
5. Рибчич І.Є. Державне регулювання розвитку ресурсного забезпечення сфери фізичної культури та спорту в Україні / І.Є. Рибчич // Теорія та практика державного управління : зб. наук. пр. - Х. : Вид-во ХарРІ НАДУ "Магістр", 2015. - Вип. 1 (48). - С. 133-140.
6. Рибчич І.Є. Організаційно-правові механізми управління системою надання фізкультурно-спортивних послуг в державі / І.Є. Рибчич // Ефективність державного управління : зб. наук. пр. Львівського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президентові України. - Вип. 42 / за заг. ред.

чл.-кор. НАН України В. Загорського, доц. А. Ліпенцева. – Львів : ЛРІДУ НАДУ, 2015. – С. 191-197.

7. Рибчич І.С. Публічне адміністрування процесу реалізації особистості в спорті: соціально-філософський аспект / І.С. Рибчич // Актуальні проблеми державного управління : зб. наук. пр. – Х. : Вид-во ХарПІ НАДУ “Магістр”, 2015. – Вип. 1 (47). – С. 405–412.

Статті в іноземних виданнях:

8. Рибчич И. Е. Концептуальные основы валеологии в процессах государственного управления развитием физической культуры в стране / И. Е. Рибчич // *Legea și viața : revista științifico-practică*. – Republica Moldova, Chisinau – 2015. – Nr. 9/2 (285). – С. 74–77.
9. Рибчич И. Е. Гуманитарные аспекты валеологии в государственной политике популяризации физического воспитания общества / И.Е.Рибчич // *Актуальные проблемы современности: наука и общество* / За ред. Солдаткина А.А. – Выпуск №3 (8). – 2015г. – С. 7-11.
10. Рибчич И. Е. Правовое регулирование государством развития физической культуры и спорта – доминирующее направление управленческой стратегии страны / И. Е. Рибчич // *Политическое управление: научный информационно-образовательный журнал*. [Сетевое электронное издание] / за ред. И. Санжаревского – выпуск № 02 (010). – 2015. – Режим доступа: <http://www.pu.virmk.ru/arhiv/2015/02/Rybchych.htm>.

Праці апробаційного характеру, тези доповідей на науково-практичних конференціях:

11. Рибчич І.С. Розвиток фізичної культури і спорту в контексті соціальної складової публічного адміністрування в Україні / І. С. Рибчич // *Взаємозв'язок політики і управління: теоретичний і прикладний аспект* : матеріали круглого столу, 23 травня 2014 р. / за заг. ред. О. Б. Кіресвої. – Д. : ДРІДУ НАДУ, 2014. – С. 74-76.
12. Рибчич І.С. Сучасний спорт та фізична культура як суспільнозначима сфера державної соціальної політики / І. С. Рибчич // *Історичні, соціологічні, політичні науки: історія, сучасний стан та перспективи досліджень*, м. Херсон, 17-18 жовтня 2014 р. : Матеріали міжнародної науково-практичної конференції. – Херсон: Видавничий дім «Гельветика», 2014. – С. 141-144.
13. Рибчич І.С. Гуманітарна політика щодо розвитку фізичної культури і спорту в державі / І. С. Рибчич // *Проблеми управління соціальним та гуманітарним розвитком* : Матеріали науково-практичної конференції за міжнародною участю, 28 листопада 2014 р. / За заг. ред. О. Б. Кіресвої. – Д. : ДРІДУ НАДУ, 2014. – С. 233-235.

14. Рибчич І.С. Механізми державного управління розвитком фізичної культури і спорту в Україні / І. С. Рибчич // Людина, суспільство, політика: актуальні виклики сучасності, м. Одеса. 13-14 лютого 2015 р. : Матеріали 2-ї міжнародної науково-практичної конференції / за заг. ред. докт. політ. наук, професора Д. В. Яковлева. – м. Одеса : Національний університет "Одеська юридична академія", 2015. – С. 274 - 276.
15. Рибчич І.Є. Актуальні проблеми організаційно- управлінських процесів у фізкультурно- спортивній сфері суспільства / І. Є. Рибчич // Актуальні проблеми розвитку управлінських систем: досвід, тенденції, перспективи : Матеріали науково-практичної конференції (м. Харків 25 березня 2015 р.). – Х. : ХарPI НАДУ, 2015. – Режим доступу : <http://www.kbuara.kharkov.ua/e-book/conf/2015-1/index.html>.
16. Рибчич І.Є. Сучасні гуманітарні виміри адміністрування спортивної практики в Україні / І. С. Рибчич // Сучасні проблеми державного та муніципального управління : Матеріали міжнародної науково-практичної конференції присвяченої 20-річчю Академії муніципального управління, м. Київ 03 квітня 2015 р. / За заг. ред. О. І. Дація, В. Д. Бакуменка, Т. В. Іванової. - К.: Академія муніципального управління, у 2-х частинах. Ч. 2, 2015. - С. 156-157.
17. Рибчич І.Є. Соціокультурний аспект розвитку галузі спорту в соціальній сфері політики держави / І. С. Рибчич // Державне управління науково-освітнього забезпечення підготовки конкурентоспроможних фахівців у сфері цивільного захисту» : збірник тез Всеукраїнської науково-практичної конференції, 16-17 квітня 2015р. / за заг. ред. В. П. Садкового. – Х., 2015. – С. 133-135.
18. Рибчич І.Є. Реалізація державної політики у сфері фізичної культури і спорту в умовах трансформації публічного управління / І. С. Рибчич // Публічне управління: стратегія реформ 2020», 2015р. : зб. тез XV Міжнародного наукового конгресу, 23 квітня 2015 р. – Х. : Вид-во ХарPI НАДУ "Magistr", 2015. – С. 324-326.

АНОТАЦІЯ

Рибчич І. Є. Механізми державного регулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності в Україні. – Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису.

Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата наук з державного управління за спеціальністю 25.00.02 – механізми державного управління. – Міжрегіональна Академія управління персоналом, - Київ, 2017.

Дисертація присвячена дослідженню теоретичних положень та практичних напрямків реалізації державної політики щодо фізкультурно-оздоровчої діяльності населення в Україні. У роботі проаналізовано стан

наукової розробки теми, законодавче, нормативно-правове та інституційне забезпечення фізкультурно-оздоровчої діяльності. Визначено проблеми практичної реалізації програм та заходів з популяризації фізичної культури та масового спорту в державі. Досліджено світовий досвід державного регулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності та можливості його імплементації в Україні. Обґрунтовано актуальні завдання та розроблено практичні рекомендації для органів державної влади щодо реалізації механізмів державного регулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності на засадах ведення здорового способу життя в українському суспільстві.

Ключові слова: державне регулювання, механізми, фізкультурно-оздоровча діяльність, державна політика, масовий спорт, здоровий спосіб життя, принципи реалізації.

АННОТАЦИЯ

Рыбчич И. Е. Механизмы государственного регулирования физкультурно-оздоровительной деятельности в Украине. - Квалификационный научный труд на правах рукописи.

Диссертация на соискание ученой степени кандидата наук государственного управления по специальности 25.00.02 - механизмы государственного управления. - Межрегиональная Академия управления персоналом, - Киев, 2017.

Диссертация посвящена исследованию теоретических основ и практической реализации государственной политики по физкультурно-оздоровительной деятельности населения в Украине. В работе проанализировано состояние научной разработки темы, законодательное, нормативно-правовое и институциональное обеспечение физкультурно-оздоровительной деятельности. Обоснованно понимание управленческого аспекта феномена физической культуры и процессуальной сущности физкультурно-оздоровительной деятельности, которая реализуется в социуме. Главной целью государственной политики является создание условий для сохранения генофонда страны путем привлечения населения к здоровому образу жизни, обеспечение благоприятных условий для физкультурно-оздоровительной деятельности, ведения пропагандистской работы.

Определены проблемы практической реализации программ и мероприятий по популяризации физической культуры и массового спорта в стране. Обоснованно актуальные задачи и разработаны практические рекомендации для органов государственной власти по реализации механизмов государственного регулирования физкультурно-оздоровительной деятельности населения на основе ведения здорового образа жизни в украинском обществе. Предложено закрепить в нормативно-правовом поле принципы функционирования в обществе явления массового спорта как основы для действий государства в физкультурно-оздоровительной деятельности.

Определен процесс развития физкультурно-оздоровительной деятельности и конкретизировано, что отрасль предоставления физкультурно-оздоровительных услуг должна быть стратегической целью реформирования работы органов государственной власти в этом направлении. Исследование физкультурно-оздоровительной деятельности позволяет утверждать, что формирование социально зрелого гражданина возможно благодаря соответствующей социально-гуманитарной политике государства. Это обеспечивает индивида мотивацией, необходимым объемом знаний из основ ведения здорового образа жизни. Предложены принципы осуществления и комплекс механизмов государственного регулирования физкультурно-оздоровительной деятельности в Украине и представлено их содержательное наполнение.

Ключевые слова: государственное регулирование, механизмы, физкультурно-оздоровительная деятельность, государственная политика, массовый спорт, здоровый образ жизни.

ANNOTATIONS

Rybchych I. Ye. The mechanisms of state regulation of physical culture and recreation activity in Ukraine. - The manuscript.

Thesis for a Candidate Degree in Public Administration, specialty 25.00.02 - Mechanisms of Public Administration. - Interregional Academy of Personnel Management, Kyiv, 2017.

The dissertation is devoted to the research of theoretical positions and practical directions of realization of the state policy concerning physical culture and recreation activity of the population in Ukraine. The thesis analyzes the state of scientific development of the theme, legislative, normative-legal and institutional support of physical culture and recreation activity. The problems of practical implementation of programs and measures on popularization of physical culture and mass sports in the state are determined. The global experience of state regulation of physical culture and recreation activity as well as its implementation in Ukraine are investigated. The urgent tasks have been substantiated and practical recommendations for state authorities on implementation of the mechanisms of state regulation of physical culture and health activities of the population on the principles of healthy lifestyle in Ukrainian society have been developed.

Key words: state regulation, mechanisms, physical culture and health activities, state policy, healthy lifestyle, mass sports, principles of realization, society.

Свідоцтво про внесення до державного реєстру
ДК № 3050 від 11.12.2007

Підписано до друку 03.10.2017 р.
Формат 60×84/16. Папір офсетний.

Тираж 100 прим. Зам. № 100
умов. друк. арк. 0,93

Віддруковано в НВЛПТ УАД
79000, м. Львів, пл. Мигна, 1